

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma: 4.Pf.20.431/2023/5.

A felperes:

felperes

felperes címe

A felperes képviselője:

ügyvéd neve1 ügyvéd

ügyvéd címe1

Az alperes:

alperes

alperes címe

Az alperes képviselője:

ügyvéd neve2 ügyvéd

ügyvéd címe2

A per tárgya: határozat hatályon kívül helyezése

Az elsőfokú bíróság: Fővárosi Törvényszék

A fellebbezéssel támadott határozat száma: 63.P.21.931/2022/20.

A fellebbezést benyújtó fél: alperes

Í t é l e t

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítélet fellebbezéssel nem támadott részét nem érinti, fellebbezett rendelkezését megváltoztatja és a perköltség összegét 300.000 (háromszázezer) forintra leszállítja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 15 napon belül 40.000 (negyvenezer) forint másodfokú perköltséget.

A le nem rótt 15.000 (tizenötezer) forint fellebbezési illeték az állam terhén marad.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] A felperes a keresetében az alperes Elnöksége mint másodfokú fegyelmi tanács iktatószám iktatószámú és határozat száma FSZ számú másodfokú fegyelmi határozatát – az I. fokú Fegyelmi Bizottság iktatószám1 iktatószámú határozatára is kiterjedően – hatályon kívül helyezni kérte.

[2] Az alperes módosított ellenkérelmében nem ellenezte a fegyelmi határozat hatályon kívül helyezését.

[3] A Fővárosi Törvényszék a 63.P.21.931/2022/20. számú ítéletében az alperes Elnöksége mint másodfokú fegyelmi tanács iktatószám iktatószámú és határozat száma FSZ számú másodfokú fegyelmi határozatát – az I. fokú Fegyelmi Bizottság iktatószám1 iktatószámú határozatára is kiterjedően – hatályon kívül helyezte. Kötelezte az alperest, fizessen meg a felperesnek 450.000 forint perköltséget. Megállapította, hogy a 3.600 forint mérsékelt eljárási illeték az állam terhén marad.

Az elsőfokú bíróság az ítéletét a Pp. 347. § (1) bekezdés a) pontja alapján indokolta. A perköltségről a Pp. 80. §, 82. § és 83. § (1) bekezdés alapján rendelkezett. A felperes jogi képviselőjének munkadíját a 32/2003. (VIII.23.) IM. rendelet (a továbbiakban: IM. rendelet) 2. § (1) bekezdés a) pontja alapján felszámított munkadíj alapul vételével állapította meg. Nem találta eltúlzottnak a megbízási szerződésben szereplő munkadíjat és a felszámított

munkaórákat, azonban a Pp. 80. § alapján nem ítélte a perköltséghez tartozónak a peres eljárást megelőző fegyelmi eljárással összefüggésben felmerült költségeket.

[4] Az alperes a fellebbezésében az elsőfokú ítélet perköltségre vonatkozó rendelkezését támadta, a perköltség összegének 300.000 forintra leszállítását kérte. Másodfokú perköltségét 40.000 forintban számította fel. Az elsőfokú bíróság által a felperes javára megítélt perköltség összeget eltúlzottnak minősítette. Hangsúlyozta, hogy a felperesi jogi képviselő több mint 10 ügyben terjesztette elő a jelen perben is benyújtott keresetlevelét, ezért a felperes által felszámított jelentős mennyiségű munkaórát nem tartotta indokoltnak. Kiemelte, hogy a beadványok tipizáltak, azonos tartalmúak, a jelen ügyben egy tárgyalás tartására került sor, a jogi képviselők kevesebb mint egy órát töltöttek a tárgyalóteremben. Hivatkozott a jelen ügygel azonos ügyekben keletkezett jogerős döntésekben írtakra. A felperes jogi képviselője által ténylegesen megvalósított tevékenységet tekintve a formanyomtatványon előterjesztett keresetlevelél, továbbá amiatt, hogy a felperesi tevékenység egy része a hiányos beadványok felhívásra történő pontosításában állt, 300.000 forint ügyvédi munkadíjat tartott arányban állónak.

[5] A felperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helyben hagyását kérte. A másodfokú perköltségét 100.000 forintban számította fel. Hangsúlyozta, hogy megjelölte, milyen munkát, mennyi időráfordítással végzett és igazolta, miszerint az alkalmazott óradíja a mai viszonyok között nem eltúlzott. Rámutatott, hogy az alperes nem támadta az óradíjat és a munkaidőt. Kiemelte, hogy nem formanyomtatványon terjesztette elő a keresetlevelet. Utalt a kifejtett ügyvédi tevékenységére, az alperesi beadványra. Az ügyvédi munkadíj mérséklését nem tartotta indokoltnak. Érvelt amellet, hogy a fegyelmi eljárás ügyvédi munkadíja is megilleti.

[6] A fellebbezés alapos.

[7] Fellebbezéssel támadott kizárólag az elsőfokú ítélet perköltségre vonatkozó rendelkezése volt, a perköltség összegében, ezért a Fővárosi Ítéltábla a fellebbezést tárgyaláson kívül bírálta el a Pp. 376. § (3) bekezdés b) pontja alapján, a fellebbezési kérelemhez kötötten.

[8] A perköltségről a Pp. 83. § (1) bekezdés alapján kellett határoznia a bíróságnak. Az elsőfokú bíróság az IM. rendelet 2. § (1) bekezdés a) pontja alapján állapította meg a felszámítható képest megítélhető ügyvédi díjat a Pp. 80. §-ra is figyelemmel azzal, hogy egyebekben a felszámított munkaórákat és munkadíjat nem találta túlzottnak.

[9] Az elsőfokú bíróság a fegyelmi eljárással összefüggésben felszámított felperesi ügyvédi munkadíjat nem ítélte meg, mely döntése nem volt fellebbezéssel támadott. A felperes csatlakozó fellebbezéssel sem élt, ezért a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ezen

döntését nem érinthette és ezért nem voltak figyelembe vehetők a felperesi ellenkérelemben e körben írtak.

[10] Az alperes fellebbezése az elsőfokú bíróság által megítélt perköltség összegének mérséklésére irányult, az ügyvédi munkaóra mennyiségét tette vitássá, a fellebbezésének indokait alapvetően e vonatkozásban adta elő.

[11] Az elsőfokú eljárásban egy tárgyalás került megtartásra, amelyen az alperes nem ellenezte a kereset tárgyát képező határozatok hatályon kívül helyezését. Ezért bizonyítási eljárás lefolytatása szükségtelenné vált. A per ezen túlmenően is egyszerű megítélésű volt. A felperes a keresetlevélen túlmenően egy keresetlevél kiegészítést és az alperesi ellenkérelemre egy beadványt terjesztett elő. A felperesi jogi képviselő több azonos tárgyú perben lát el képviselőt, amelyekben lényegében azonos a tény- és jogállás, az ellenkérelem, melyre figyelemmel a kifejtett ügyvédi tevékenység sok tekintetben fedi egymást, nem igényel külön munkát. Ez alapvetően kihat az egyes ügyekben kifejtett külön ügyvédi tevékenység mértékére. Mindezek alapján a felperes által megjelölt ügyvédi óradíj elfogadása mellett is a felszámított ügyvédi munkadíj nem áll arányban a kifejtett képviselői tevékenységgel. A más azonos tárgyú, tényállású, ugyancsak felperesi jogi képviselő által vitt hasonló perekben megítélt ügyvédi munkadíjra is tekintettel a másodfokú bíróság a kifejtett ügyvédi tevékenységgel arányban állónak 300.000 forint ügyvédi munkadíj mint perköltség megállapítását tartotta indokoltnak.

[12] Ezért a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezett rendelkezését a Pp. 383. § (2) bekezdés alapján megváltoztatta és a perköltség összegét 300.000 forintra leszállította.

[13] Az alperes fellebbezése a perköltség összegét támadta és e tekintetben alapos volt. A fellebbezési pertárgy érték a vitatott perköltség összeg, azaz 150.000 forint. A másodfokú bíróság a Pp. 82. § (1)-(3) bekezdés és 83. § (1) bekezdés alapján határozott a perköltség viseléséről. A felszámított ügyvédi munkadíj az IM. rendelet 2. § (1) bekezdés alapján elfogadható volt, ezért a felszámított ügyvédi munkadíjjal egyező összegű másodfokú perköltség megfizetésére kötelezte az ítéltábla a felperest.

[14] Az alperes illetékmentessége folytán, az 1990.évi XCIII. tv. 46. § (1) bekezdés szerinti a fellebbezési pertárgy érték alapján le nem rótt minimális összegű fellebbezési illeték a felperes illetékmentességére is tekintettel a Pp. 102. § (6) bekezdés szerint az állam terhén marad.

Dr. Németh László s.k.
a tanács elnöke

Dr. Merőtey Anikó s.k.
előadó bíró

Dr. Molnár Ágnes s.k.
bíró